

РЕШЕНИЕ

№123

град Перник, 24 април 2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на десети април през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 116 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В.В.В. *** срещу решение № 2 от 04.02.2013г. на Районен съд – Брезник по НАХД № 160 по описа на съда за 2012г. С атакуваното решение е потвърдено НП с № 387-8 от 05.11.2012 г. на Началник на РУ – Брезник към ОД на МВР – Перник, издадено срещу касационния жалбоподател, с което за нарушение по чл. 174, ал. 3 във вр. с чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са наложени административни наказания „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 2 (две) години и „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

В касационната жалба се твърди, че при постановяване на решението си районният съд е допуснал съществено нарушение на материалния закон, както и съществено процесуално нарушение, което е довело до незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Касаторът сочи, че актът за установяване на процесното нарушение е предявен на лице-„различно от нарушителя“, тъй като в същия е посочено лицето В.***, което е различно от лицето, срещу което е издадено процесното НП, а именно В.***, което било и причината актът да не бъде подписан от последния. Това е съществено процесуално нарушение според касатора и е основание за отмяна изцяло на процесното НП. На следващо място е налице неяснота във връзка с правната квалификация на процесното нарушение, тъй като за нарушена е посочена законовата разпоредба на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, но във връзка с чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, която последна норма, съдържа състав на друго нарушение на ЗДвП. С оглед на това съществено е ограничено правото на защита, поставяйки го в невъзможност да разбере за какво именно ще бъде административно наказан. В жалбата се съдържат още и доводи, че административнонаказващият орган не е успял да докаже безспорно пред съда факта на извършване на процесното нарушение. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното НП. Пред касационната инстанция, пълномощника на касатора заявява, че поддържа жалбата, като пледира за отмяна на атакуваното съдебно решение и за отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – РУ”Полиция”-Брезник при ОД на МВР - Перник в съдебно заседание не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационната инстанция като писмени доказателства във връзка със сочените касационни основания жалбоподателят представя заверено копие на лична карта.

Административен съд – Перник, като обсъди доводите на страните в пределите на правомощията си по чл. 218, ал. 1 от АПК и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК намира следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол, с налично произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация и срещу обжалваем правораздавателен акт.

За да постанови обжалваното решение Районен съд–Брезник след събиране, анализ и преценка на доказателствата по делото е приел от фактическа страна, че на 30.10.2012 г. в гр. Брезник в 22:10 h В.В.В.*** – водач на МПС, е спрял за проверка от служители на РУ”П”-Брезник. Водачът, който според твърденията на проверяващите лъхал на алкохол бил поканен да бъде му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, която В. *** отказал. Издаден бил талон за медицинско изследване за концентрация на алкохол в кръвта, който водачът отказал да подпише, както и придружен до ФСМП – Брезник, отказал да направи изследване. На В. *** бил съставен акт за нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Брезник, извършил проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, като е установил, че последните не страдат от пороци, обуславящи незаконосъобразност, които да са достатъчно основание за отмяна на процесното НП без разглеждане на спора в неговото същество. Постановено е, че АУАН и НП са съставени при спазване на изискванията съответно на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, както и че административнонаказателната процедура е проведена без допуснати други съществени процесуални нарушения, с които гарантираното право на защита на лицето, посочено за нарушител да е било ограничено.

Разгледал спора по същество районният съд е приел за безспорни както факта на нарушението, така и неговото авторство и вината на водача. Посочените да бъдат наложени административни наказания са приети от районния съдия за правилно и справедливо определени както в законово заложения вид, така и в абсолютният им размер за съответното нарушение.

Административен съд – Перник споделя изводите на въззивната инстанция, поради което намира касационната жалба неоснователна, като съображенията за това са следните:

Нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП съдържа състави на две административни нарушения, като предвижда налагане на административно наказание на водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол *или* не изпълни предписание за медицинско изследване за концентрация на алкохол в кръвта. В настоящия случай В.В.*** наказан, поради направен от негова страна отказ да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на алкохол, т. е. поради осъществяване състав на

административно нарушение по предл. 1 на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Касационната инстанция намира, че това обстоятелство е безспорно установено пред районния съд. Изводът и на настоящия състав е, че водачът е привлечен към административнонаказателна отговорност за нарушение, което е безспорно установено и доказано и е извършено виновно, от лицето сочено за нарушител.

Не се споделят оплакванията на касатора за същественост на грешката в изписването на собственото име на В.*** в АУАН и грешката в една буква. АУАН-а съдържа достатъчно белези, с които нарушителят да се индивидуализира.

На следващо място не намира основание и тезата, че с посочването в акта и процесното НП на връзка на посочената за нарушена законова разпоредба на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП към чл. 5, ал. 3, т. 1 на ЗДвП на водача са вменени две административни нарушения, с което правото му на защита било съществено ограничено. Императивните норми на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН съдържат изискване в акта и НП да се посочат нарушените законови разпоредби. В този смисъл както актът, така и процесното НП отговарят на това изискване. Касационната инстанция счита за ненужно вписването на посочената връзка към чл. 5, ал. 3, т. 1 на ЗДвП в актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание, но този порок не е съществен и по никакъв начин не е ограничил правото на защита на касатора. На следващо място не му е предявявано административно обвинение за нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, както и не му е определяно наказание за такова нарушение. Следва да се отбележи, че нито в хода на административнонаказателно производство, нито в хода на съдебното дирене е повдиган този въпрос от жалбоподателят и същият по никакъв начин не е давал индикации да се защитава срещу вменено му нарушение по повод установена употреба на алкохол. И тъй като обстоятелствените части на акта и НП кореспондират напълно с предявеното административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП по повод отказ от изпробване с техническо средство, за което е определено да бъде наложено съответно административно наказание, то връзката към нормата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, не се явява обвинение в извършване на нарушение на нейния императив.

И твърдението на жалбоподателя за недоказаност на факта на процесното деяние не намира опора в доказателствата, събрани пред въззивната инстанция. Обясненията дадени от актосъставителя и свидетеля по акта, кореспондират с обстоятелствата по спора, отразени в АУАН и НП, както и кореспондират с установеното от административнонаказващия орган при извършеното разследване преди издаване на НП. От друга страна служителите на РУ"П" – Брезник към ОД на МВР - Перник в качеството си на длъжностни лица, са дали показания в рамките на службата си и при изпълнение на служебните си задължения, без лични, частни отношения с жалбоподателя и за съда се явяват незаинтересовани от изхода на делото. С оглед на това решаващият състав напълно законосъобразно не е намерил причини да се съмнява в показанията им, кореспондиращи с обстоятелствата около процесното нарушение и се е позовал на тях при постановяване на съдебния акт.

Нарушенията на ЗДвП и особено свързаните с употребата на алкохол във време на управление на ППС, са деяния с висока степен на обществена опасност и съответно укоримост, изразена от законодателя в много случаи посредством абсолютни, тежки по вид и високи по размер административни наказания с цел превенция, без да е налице възможност за обсъждане на справедливостта на техния вид и размер. Именно, такова нарушение е и процесното. Отказът на водач да бъде изпробван по регламентирания начин дали спазва забраната именно на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, да управлява МПС под въздействието на алкохол законодателят е отчел като деяние с висока степен на обществена опасност и като такова – тежко наказуемо по административен ред.

Предвид това правилно е атакуваното решение и в частта относно справедливостта на наложеното административно наказание.

Така при разглеждането на делото, водим от гореизложеното и след извършената и служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, касационната инстанция не установи пороци, които да са основание за отмяна на решението на Районен съд-Брезник. Предвид това атакуваният съдебен акт като правилен и законосъобразен, следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2 от 04.02.2013г. на Районен съд – Брезник по НАХД № 160 по описа на съда за 2012г., с което е потвърдено НП с № 387-8 от 05.11.2012 г. на Началник на РУ”П” – Брезник към ОД на МВР – Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/